

AKATALPA

Aralık 2014 - Sayı 180

Aylık Şiir ve Eleştiri Dergisi

ISSN 1305 - 7685

Yücel ULU

ESKİ GECENİN ONİKİ KAPISI

Biz şimdi büzülen, yumuşak hatrayız
şaşkın, kendine sarılmış, iyileşmeyen...
ama bu porselen şehirde, eski lambanın
gözlerini kapatıp yanmaktı son arzusu

.....
Nostaljik şadırvan: artık konuşmayan
belagat ustası su.

Sesin kendini kaybetmesi
geri dönüşü geride kalanın...

Eksik sözler buldum dökülen yapraklarda
sormak için avuçlarıma sarıldım.

.....
Kör bir ağaç kurdu mu kalmıştı sanki
anlatmak istiyordu. Ah hüznü kurdu
kemirirken içimde suskunluğu

.....
Şehvetli işaretler,
şehvetle beliren işaretler..

.....
Ah şimdi kim yazacak
kalbimizdeki kelimeleri.

.....
Ey rüzgâr ürpertme artık
Hayaller ölünce, gölge.
Hatıralar ölünce hayalet olurlar

Dedi ki: peki müzik neyi anlatır?
Belki de ölümün alternatifsizliğini.

.....
p.s.
Fahişe parfüm: yüzünün peçesini aralıyor.
Kalbimde dolaşıyor o eski kelime..

Nihan IŞIKER

16 SONBAHAR AŞKINA

Sonbahar gibi sevmeli
Yapraklarıyla
ölesiye...

Serdar ÜNVER

DÜNYA MI GÜZEL BEN Mİ KORKAĞIM

Bari bugün farklı bir şey yapmak
duygusu ile uyandığında
ilkın kocaman bir 'Aferin!' çektim kendime.
Yatağımı her zamankinden farklı yaptım-
traşa sol yanağımdan başladım-
dişlerimi daha uzun süre fırçaladım-
erinmedim

bana küs gülüme gülümsedim-
penceremden en mendebur komşuya 'Günaydın!' bile dedim.
Olsa, çilek reçeli de yiyecektim kahvaltıda...

Akşamı ettiğimde aferin'imi geri aldım.

En farklı olan bugün de olmadı!

Sevil AVŞAR

KAÇINAMAZSIN

Ustalaştın umudu tanımlamakta
Perdelerini çekip geceye saklanamazsın
Yine kiraza durmuş bakışların kış ortasında
Gözlerinden kuşlar uçurmuşsun maviliklere
Nasıl da yakışmış kalbin renkli yolculuklara
Kendimi bulacağım diye içine daldığın sular
Başını alıp gitmelerin yok mu rüzgârla
Bir bakacaksın ne kadar yaklaşmışsın kendine
Kulaç kulaç barışacaksın acıtan yıllarınla
Kaçınamazsın, çocukluğuna çıkacak her seferinde yolun
Ah, bu çocukluğun da olmasa

Ufuk Aksoy, Adnan Algın, Ertan Alp, Sevil Avşar, Cemre Bedir, C. Tanju Buçak, Sulhi Ceylan, Murat Dalgın, M. Güner Demiray, Rasim Demirtaş, Rabia Deveci, Oresay Özgür Doğan, Sema Enci, Osman Serhat Erkekli, Gökhan Ertekin, Metin Fındıkcı, Ozan Genç, Umut Göksal, Hasan İldiz, Nihan Işiker, Emin Kaya, Nevzat Konşer, Hüseyin Korkmaz, Bilal Nergizli, Mustafa Oğuz, Hızır İrfan Önder, Cihannur Selenga, Kâzım Şahin, Cemal Toprak, Yücel Ulu, Serdar Ünver, Erol Yılmaz, İsmail Güney Yılmaz, Berker Yörgüç.

KİTAP FUARINDAN İZLENİMLER

Ozan GENÇ

Cumartesi sabahı erken ayaklandık: Kitap fuarında, hem “2010’lu Ozanlar ile Gelen: Geleceğe Taşınacak Büyük Şiir Kalıtı” etkinliğinde konuşmacıyım, hem “2010’lu Ozanlar Şiirlerini Okuyor” bölümünde şiir okuyacağım. Kuşkusuz hiçbir yerde eksik olmayan karıştırlarım, burada da beni engellemeye çalışmışlardı: Yaşım ileriymiş, nasıl 2010’lu ozan olurmuşum, asıl yaşımın daha da büyük olduğu ve yaş yazımında küçük yazdırıldığı söylenileri de cabası... Yaşımın değilse bile tinimin genç, çok genç ve adımın ozan, soyadımın genç oluşunu çekemiyorlar bir türlü...

Neyse, Gülistan kaç gündür tutturuyor, “Bizim kızlar da gelecek, onları da götürelim” diye. “Bizim kızlar” dediği kendi arkadaş takımı. Hatunun biri “bizim kızlar” diye tutturdu mu, başımıza geleceklere hazır olun. Ağabeyimin, ne zaman alsam beni yolda bırakan külüstürünü aldım ister istemez, yönergem, birinci köprüden geçip, ikinci köprü yoluna çıkıp çevre yolundan gitmek. “Bizim kızlar”ı oradan buradan toplamaya başladık. İlki incecik, çöp gibi, ancak kırk çeşit deri ve metal yığını içinde yitmiş bir kızcağız, Semanur. “Yahu bunun kitap fuarında işi ne, metal konserine gitmiyoruz ki” dedim, “Yok yok, gelsin” dedi Gülistan, kız kapıyı açtığı gibi yerleşmişti zaten. İkincisini görünce havalara hopladım ister istemez: Yüz kiloluk Banu. Araca adımımı atar atmaz yere yapışır gibi olduk, neyse o da arkaya, bir buçukluk yere geçti oturdu, ağzında sakızı, yoğun ter ve yapaygüzelkokusuyla. Başladı sabah nasıl kalktığı, yollara nasıl düştüğü, bizi nasıl beklediği öyküsünü anlatmaya. Neyse üçüncü çöp gibi değilse de şişko da çıkmadı, iri badem gözlü, kara bir kızdı bu, Cemile, Doğulu takılarından belli ki, tipik Kürt’tü.

Dur kalk, dur kalk arasında Kadıköy’den çevre yoluna daha çıkmadan aracın ezgiçalarında ne dinleneceği tartışması başladı: Devinimli ezgileri hayır Semanur değil, yüz kiloluk Banu istiyordu, Semanur ise bizi şaşırtarak “slow” parça ısmarladı. “Sen de türkü istersin herhalde” diye Cemile’ye seslendim. “Yoooo, Hande Yener olsun” demez mi? Gülistan oldu bitti Sezenci zaten. Kuşkusuz ağabeyimde bunların hiçbirinin bulunmadığından ve sadece arapsı (arabesk) bulunduğundan güvenli olarak, işin gırgırındayım. Uzanıp cızırtılı arapsı yayın yapan kanalı kapattım ve “Öyleyse herkes kendi kulaklığına buyursun” dedim, hemen çantalarına uzanıp kendi ezgiçalarını çıkaracaklarını sandım. Neredeeee... “Bizim kızlar” arada “Eeeee, kitap fuarından ne gibi kitaplar alacaksınız bakalım” sorumu da es geçip, iki saat boyunca, kitap, yazın, şiir dışındaki hemen her konuyla ilgili kafa ütölemeye koyuldular. Öyle ki, fuar kalabalığının içine düştüğümüzde, gidip bir iki tek atmama gerek kalmayacak oranda esriktim neredeyse...

Etkinliğe daha epey var. “Ne yapıyoruz?” dedim. Kızlar, Gülistan da içlerinde, “Kitap bakıcaaaaz” diye bağırdılar beni şaşırtarak, ardından birbirlerine göz kırptılar. Sonunda herkesin bir başına dolaşmasına ve iki saat sonra girişteki dinlenti yerlerinden birinde buluşulmasına karar verildi. Ben de dergi sergenlerini dolaşmaya başladım, kimi ozan arkadaşlarla söyleştik, kimi ozan arkadaşlarla kötü kötü

bakıştık, kimi ozan arkadaşlarla hiç bakışmadık. Tüm dergi yöneticisi arkadaşlar sergenlerin başındaydı, şöyle bir yanaşıp göz ucuyla bakanlara dergilerini, kitaplarını övüyorlardı ama çoğu alıp karıştırdıkları dergi ve kitapları geri yerine bırakıp uzaklaşıyorlardı. Söyleşilerimizin konusu ister istemez budunun şiirsizliğine, bilisizliğine, ilgisizliğine kayıyordu...

Oysa, buluşma yerine gittiğimde, kızların hepsinin kitap paketleriyle dönmekte olduklarını görünce, mutlandım ve umutlandım. Şaşırtıcı olan, getirip taşımatorbalarını Gülistan’ın önüne yığmalarıydı. Gülistan gülerek bana döndü:

“Bak senin kitaplarını almışlar”

Sonra gururla ilk torbayı açtı, içinden birkaç kitap çıkardı. Başlıkları şöyleydi:

Özhan Genç - Kişiliğinizi Nasıl Geliştirir, İşlerinizde Nasıl Başarılı Olur, Nasıl Mutlu Olursunuz?

Orhan Gencer - Şehvet Geceleri

Ozan Gencevî - Sazıma ve Dilime Düşenler

Gülistan Semanur’a döndü: “Kız, bunlar da ne böyle?”

Semanur, kitapları sırayla alıp baktı. “Neb’liym, Ozan Abiminkiler sandım...”

Gülistan ikinci torbaya uzandı, onda tek bir kitap vardı:

Ayça Döker - Yangın Yerinde Suyun Encâmı.

Gülistan’ı öfkeden çıldırmış sandım, neredeyse, kızın iri yarı yapısından ürkmese, Banu’ya tekme tokat girişecek... Gülistan, eski sevgilim Ayça’nın adı ne zaman geçse kabarırdı ama böylesini ilk kez görüyordum. Banu’nun bunu özellikle yaptığı, belki de Banu ile Ayça arasında bir tanışıklık ve işbirliği olduğu kuşkuları içindeydi. Banu ise kızarıyor, bozarıyor, ter döküyordu: “Vallahi ‘Genç Ozan’ diye yazıyordu, Ozan Abiminki sanıp aldım.”

Aslında doğru söylüyordu. Ben de uzaktan göz ucuyla görmüştüm: “Genç Ozan Ayça Döker kitabını imzalıyor” diye yazıyordu kıyırk bir yayınevi sergeninin önünde. Eski sevgilim cin olmuş adam çarpıyordu usu sıra!

Cemile’nin getirdiği torbadan da şunlar çıktı:

Ozan Genç Kalır - Şahabettin Zeytin

Genç Ozan Ercan Ersan Kitabı

Gebeliği Önleme Yöntemleri.

Son kitap ortaya çıkınca Cemile kıpkırmızı oldu, ilkin uzanıp kitabı alacak gibi oldu, sonra “Ay o nasıl girmiş oraya? Ben almadım ki... Gidip değiştirim... Ama yanında Ozan Ağbimin kitabı vardı, karışmış...” gibi sözler söylemeye başladı, kekeleyerek.

Gülistan ise çılgına dönmüştü:

“Hiçbirinin parasını vermem! Salaklar... Okuma yazmanız yok mu sizin? Hepinizi ilkokula göndermek gerek....” diye sayıp döküyordu.

Durum anlaşıldı: Gülistan işbilirlik taslamış, kızlara kitaplarını -parası bizim cebimizden- aldirarak hem beni gönendirmek, hem yayınevlerine -kendi paramla bastırmiş olsam da!- kitaplarının satıldığını göstermek istemişti, usu dizisince... Doğallıkla, ben de ona kızdım.

Gülistan kızlara koşul koştu: Kitap işini bilisizlikleriyle yüzlerine gözlerine bulaştırmışlardı ama etkinlikte oturup uslu uslu dinleyeceklerdi!

Etkinlik için toplancayerine gittik. Boş yer çoktu ama yine de izleyici sayısı otuzu bulmuştu. Küme küme oturmuşlardı, belli ki her biri ayrı bir ozan arkadaşın kümesiydi. Nebil Cehdoğlu, o etkili olduğuna inandığı kalın sesiyle oturumu açtı ve bizleri sunarken epeyce zirvaladı... Kuşağımın şiire getirdiklerini kuşağımın ozanlarının bile kavrayamamış olması ne acı. Aytül İvecen, en içli sesiyle kuşağımızın acı çeken kadınların sesi olduğunu anımsattı, aramızdaki tek kadın olarak. Ondan sonra konuşan Mahmut Mahsus, bıyıklarından destek alarak bizim kuşağın “erkekçe eda”yı yenikurulumu sokarak ve kabalığından arındırarak ayağa kaldırdığını savundu. Recep Tepiş, ozanın toplumumuzdaki durumundan yakındı; ne vardı, ozanlar oturup sadece şiirlerini yazsalar, ağır işlerde çalışmasalar, yabancılaşmasalar... Bir buluşunu da birkaç kez yineledi: “Ozan, postmodern blokajlarda kromajlı duruma getirilmiştir, getirilmemelidir!” Benim konuşmam hepsinden kötüydü, çünkü tam karşıma oturmuş Banu’nun ikide bir ağzını oynattığını, yani sakızını çiğnemeyi gizli gizli sürdürdüğünü ayırt etmiş, odaklanma yeteneğimi tümcek yitirmiştim... Kuşak muşak, dönem mönem, şiir miir, bir şeyler geveledim işte... Sözüm bittiğinde, toplancayerindeki insan sayısı yarıya düşmüştü. Uyanık ozan arkadaşlar, değerli kuşaktaşlarım, şiir okuma etkinliğinde de beni en sona bırakmışlardı. “As ozan en son çıkar” diye kendimce avuntu ürettimse de, şiirlerimi sadece biri sakız çiğneyen, biri uyuklayan, biri bir sağa bir sola dönüp duran “bizim kızlar” a okumak zorunda kalınca aydım, kısa kestim.

Dönüş yolculuğu kısa sürmedi ama... Akşam gidişelişi yoğun, dur kalk, dur kalk, cak cak sakız, şingir mingir metal sesleri, Kürtlerin sorunları, kitapların parası kavgası arasında üç saatte zor düştük Kadıköy’e. Neyse ki araç sorun çıkarmadı. Kızlar, “daha birkaç kapı eskitmeye” giderken, Gülistan’ı da onlara bırakıp, eve yatmaya gittim...

Çıktı!

Def-im

Şiir

Suat Kemal Angı

Hel Yayınları, Ankara, Eylül 2014, 78 s

TAŞ SİLİNDİR

ey kırmızı topraklarda yaşlanan hudutlar
“yalnızlığım bana alıştı artık”;

bu şehrin evleri kadim bir tarihtir, suları bekler
rahminde kırmızı kiremitleri barındırmaz,
toprak damları sevimsiz kış gelmeden
soğuk sevişmelerle bastırır
evet, yağmur berekettir kar saflık;

bir gülüş gibi bazen kurtuluş olur
kardan yollar kapanmadan
kasılıp kalmadan bir odada
hudutlar kadar yaşlı birileri şahmeran masalını
pekmeze bulanmış karın tadında anlatmadan;

tükenen bir sabır gibi ölüm haberi geldiği gün
taş yuvarlana yuvarlana
gözlerimizi sesli sesiz nesnelere kapatır,
miras kalmış şiddetin ağırlığı su tadında;

gökyüzü olmayacak yattığın yerde
demişti kadın
“beni sevdiğini ölüm bile bilecek” demişti;

bir kadın ardında yaktığı ağıtsa
kalbinde bulut olmak da güzeldir, demiştin;

ey kırmızı topraklarda yaşanan ağustos hüznü
ben buna aşk derim.

Mustafa OĞUZ

KARA BAYRAK

Biraz Afrika’dan biraz Mısır’dan biraz Ortadoğu’dan
Acı alalım gamsız yüreklerimize
Biraz acı çok acıtmaz bizi
Biraz biraz azalan acı
Güldürür acı çeken kardeşlerimizi

Damları yıkılan hatta olmayan evleri düşünüp
Biraz açıkta bırakalım kalbimizi
Biraz bizi de yakıp kavursun güneş
Biraz bizim de alınımıza değsin ateş
Biraz biraz hissedelim acıyı
Biraz biraz anlayalım yarinsız yaşamayı

Her gün biraz biraz düşüyor kalkan bayrak
Her gün biraz biraz taşlaşıyor insanlığın kalbi
Dudaklarımıza değen su utangaç
Soframızda el sürülmeden çöpe giden ekmek mahzun
Yazlık villa hesapları kirli bir ufuk
Kalp ekranında yerlerde sürünüyor insanlık
Her gün biraz biraz yükseliyor
İnsanlık çatısında kapkara bayrak

Cihannur SELENGA

TÜNEL

içi su ile doldurulmuş balon gibi
genleşiyor odanın içinde, çalkalanıyor kibrit
dalı yeşeriyor yeşil kanıyla içeride
çiziyor ateşin kıvılcımlanan dudaklarını
ağızı açık ve gergin karanlık
kendi iniltileriyle gülümstüyor
buğulanan cam
ve yemek masasından havalanan çatallar
boşlukta kendini yenileyen anılar
ve gülümseyen dilsiz
odanın içinde
içine kapanmış aydınlık ve karanlık
ölümsüz tanrı bile
biliyor yalnızlığın ölümü getirdiğini
-ancak yeryüzü istemiyor-
dizlerini sızlatan yağmurları

*

içerideydik.. balkona sığındık
böyle hapiste kalmazdım
elimde olmasaydı beş kırık

C. Tanju BUÇAK

SİMBİYOTİK

zamanın hangi mesafesi vardır
seni geriye alırsam, mesafe yalnız
yanlış ufuklara son verir

o münafık ufuklardır
ki yüzüzdür –nefes aldırır
ki o münafık ufuklar
ki ikiyüzlüdür –nefesini keser
ki o münafık ufuklar
ki yoktur yeryüzü
her mezar taşı kendi ismine esir.

endişe: ıslak bir ürperti
ne kalbe yazılan mektup
ne sesini duyurmak isteyen insanın etrafında dolaşan titreme

ve hengâme

yaşamı arttıran acı bu
paylaşıldıkça çoğalan yara
ve üzerindeki yarayla hayat bulan zebra

bakın.., bu yüzünde etçil
kuşlar üşüşmüş zamanın üzerine

Berker YÖRGÜÇ

CEPHE

Korkardım karanlıktan da alıştım artık cinlerine
Yaranı, uzun savaşlara gitmeden önce bilmezdim
Kalbimi tam tutuyorum şimdi, dokunmuyor arsızlığın
Işık çalmayanlardan içli şarkılar beklerdim önceleri
İnsan, çat kapı kurtarılır sanırdım

Müjdeyle gittiğim yerden başım eğik dönüyorum
Hatıra diye şimdi sana atılan taşları topluyorum yerden
Hırsızlığıma göz yuman sokakları anmıyorum artık
Bir heves yürüdüğüm ışıklardı, yokuşu görmezden geldiğim
Dualarla çözülürdü başıma musallat olan gençlik
Yolun sonunda, akşamları eve dönmediğimiz şehirler vardı

Kimle yalnızsan bana zül gelir kalanlar
Koştururum ovalarında, uğultuluyum çoktandır
İlkin, şehri çatlatan bir ağrı olarak girdin içime
Bir koşu kızışmış göğsümü dayadığım serinlik
Hatırlayınca iştahım kesilip kalkardım sofradan
Benzin, yüzüme bilmediğim renkler sunardı da
Geceye sığmazdı benim baktığım karanlıklar

Başkasına baktığının nazarı da bana değer
Gökyüzünden öğrendiğimi duvara karşı tekrarlayarak
Her yenilgiden sonra buluşmak üzere çekildiğim yer
Kandır beni suçu üzerime kalacak oyunlara

Gökhan ERTEKİN

ZEHİRLENME SABAHLARI

bunu pencerelerde söyleyen
güvercinlerde konmazdı saçlarıma

buradan ince yağmurlar geçer
kardan adam üzerine oturmuş bir atır
gözünü silmeyen ejderha
kimsede yok evlatlık edinecek soğan kokusu
parmağının üzerinde yürür
zehirlenme sabahları
babada kullanır küflü ekmek bıçağını
ayakların zeytin çekirdeği kokan
merdivenlerde huzur bulur

bazen olmamak da düşürür dalından narı
ihtilal sonrası pergelden kopan bir şekil
zararım evcimen yılanlar
bana arabaların arkasından susuz toprak
kırmızı karanlığın içinde
ölme diyor yaşlı solucanlar

kapı kapanıyor
hüzünlü terlikler

bunu pencerelerde söyleyen
çocuklar masa ayaklarına küser

Kâzım ŞAHİN

BİR YERLERDE KALMAK

sesim kısıldı oysa her sözcüğüm kayayı delerdi
her şey bir düş gibi geçti
elli yaş sanki dışımdan geçti
eskimişim oysa kendimi hep yeni sandım
inan yanağındaki bir öpücük gibi geçtim
içimde seni unutmayan bir ömür geçti

bir depremde sana sarılı geçtim
bir solukmuş hayat bunu anlayarak geçtim
yağmurdan çocuk oyunlarından geçtim
inan her adımı seni severek geçtim

hep sana yolcuydum beni geçen bulutu kıskandım
sen aklımdayken çiçek kokularından geçtim
kız çocuğu gibi mutlu yarınına kaldım
hayli derinimde kaldım
açıldım açıldım kaç kulaç aşka
yine sende kaldım.

Adnan ALGIN

KİME NE!

istanbul'da sapsarı bi' laborantım
kime ne!
rant benim, kantat benim
ona matope!
istanbul'dan bi' oratoryo geçti
pelerinine sürtündü pek ulvi
şimdi istanbul'a bi' orospu bile fazla
göğsümün ortasındaki kalp gibi

istanbul'da kötürüm bi' labirentim
kime ne!
biletim iç cebimde, iç ettim etimi
etim fit olsun natamam cinnetime!
istanbul'dan kaşarlanmış bi' melek geçti
pelerinine sürtündü pek ciddi
sevişmek bile fazla şimdi istanbul'a

Murat DALGIN

BEATRİCE VE BELKIS

- sen öyleydin sessizlikte sıkışan
tarlakuş ile ayçiçek söyler

- dünya farksızdı henüz
kuşlar birbirine bakar ve geniş
bir aldanmayla kocamış uçuruma inerdi
aydınlık yıkım ve donup kalış
sona ermeyen bir düzensizliğin parçalarıydı
biraz anımsa erdemini çekip gidişinden

Cemal TOPRAK

ACEMİ

Bin yıllık taştan akan suyu
birlikte içer misiniz bilmem
İşin kolayına kaçmak değil benimkisi
Zarı yırtmanın telaşı
O yere meyilli bakışlıyı sorma bana
Bilmem!
Bu işlerin acemisiyim
Bacak aramda hâlâ sızısı bin yıllık suların
Asiliğimi bırakıp sükûtu alıyorum
Dışlanmışlığımla alıp dönüyorum alelacele
Kendi kentlerime
Kaçıyorum sardunya ekşisi sabahlarından
Şato'nun mahzenlerinde değilim artık
Martıların bile unuttuğu denizli bir kentteyim
Koltuk altı yapışkan hayallerle teyellenmiş sokaklarındayım
Kadınlarının bile bakmadığı

Eylül 2014

Erol YILMAZ

VEDA MAKAMI

Geceyi öldürdüm bu gece
Ölümüne açıldı birden gözlerim
Ellerime isli karanlık sıvanmış halde

Uyku, yıllarıma dolanmış sırlı esaret
Bir de ömür kısa diye dert yanıyoruz mirim
Boğuver geceyi öyleyse, elbet bu büyük cesaret

Gecenin dinginliğinde, kollarında olmak uykunun ne hoş
Yüzünü güneşe öptürmek ve gün ile kol kola taze geceye
sarılmak
Heyhat, sesleniyor ötelere, önden gidenler; dünya kısa,
dünya boş

23.02.2014

Rasim DEMİRTAŞ

GAZZE'YE YÜRÜYÜŞ

tek karıncayı incitsen bile
sana vaad edilmez toprak.
durum böyle ibretlik madem:
bu kadar öldürülen, akan kan!
ağlama duvarı'na ağlama
ağla kendi dramına;
seher vakitlerde...
tarihin öğrettiği bize:
insandan insana olmaz duvar.
çağırılır mutluluğa, birliğe
farkolmaz insan.

KÜÇÜK NOTLAR -4

Hüseyin KORKMAZ

★ **Yazı Başlığı Değişikliği ve Yeni Simge Olgusu:** “KIRIK GÜN TOPAYICISINDAN NOTLAR” adlı yazı dizisi başlığını değiştirmeye karar verdim, çünkü bunlar “KÜÇÜK NOTLAR”. Evet! İyi fikir gibi, yıldız (★) görseleliğiyle notlara artı değer katabilir.

★ **Mükemmel Sükûnet :** "Hayat boş, kıymetsiz, ardı arkası kesilmeyen tedirginlik ve endişelerin akışından ibarettir. Bu sebepten ötürü eskiler gayet doğru bir tabirle mezar taşlarına yazdırıyorlardı: *Mükemmel Sükûnet*". Mükemmel sükûnet, belki de şiire ulaşma için çıkılan yoldur, Arthur Schopenhauer'in yaklaşımına göreyse: Nedenselliği aramadır. Sanki zamanda muğlak bir varsayımı, yer-mekân dışı bir gerçekliği kültürel ilişki yansımasında sunmaktır. Örneğin, dünyanın anlaşılmasız, akılsız prensipler üzerine kurulu nedensellikleri şiiri besleyen erktir. Güçtür. Dünyayı kavramlara bölen, araştıran olgular tükenmişse ancak nedenselliğe gereksinim duyulabilir.

★ **Kuran'ın Şaire Bakışı:** “Şairler(e gelince), onlar da sapıklara uyarlar. Baksana onlar her vadide şaşkın şaşkın dolaşırlar. Ve onlar yapamayacakları şeyleri söylerler. Ancak iman edip iyi işler yapanlar, Allah'ı çok çok ananlar ve haksızlığa uğratıldıklarında kendilerini savunurlar başkadır. Haksızlık edenler, hangi dönüğe (hangi akıbete) döndürüleceklerini yakında bileceklerdir.” (Şuara Suresi 224-227)

★ **Sarmal Bir Dönüşüm:** Bu kaderimizdir: Salt sözcüklerle şiirsel bir dünya kurarız. Tanrı/Allah ne gökte ne de yerdedir; sadece insanın vicdanıdır, doğanın kutsal sesidir O! Şair, diğer dallardaki edebiyatçı ve sanatçılarla en duyarlı vicdana sahiptir ki yeryüzünde nerde bir ölüm veya sevinç varsa onu hisseder, onu yazarak tarihe not düşürür.. Rüzgârın ovaya ilk karı sürükleyişi buruktur, beyaz örtüsü doğanın göz alıcı. Şiir buradadır. Tanrı'nın ruhu, içimizdedir ve bizi şiire o götürür. Her şey her şiir o nuru korumak ve ölüm denen şey geldiğinde o nuru daha parlak bir şekilde O'na sunmak için belki de. Daha saf, daha parlak bir nur ile yaratıcıyı ödüllendirmek bizim görevimizdir. Suyu yaratan doğa, şiire nefes biriktirir. Onun bize verdiği nefes, dünyanın tükenmiş, yorgun insanlığını ayağa kaldırmak içindir. Benim seçeneğim de bu! Başka ne beklenebilir ki; biliyorsunuz, şiir, kendimizi yeniden anlamsal yanılsamayla, şiirsel bir biçimde yorumlama meselesidir. *Sorunumuz, varlığımızı bize armağan eder.* Evet, seçimimiz bizim kaderimiz olur! "

★ **Şiirin Sesini İleten Ortam: Boşluk! :** Felsefe pirim/iz Ahmet İnam felsefi boşluğun avlusunda düşünür, yazar, çizer, konuşur. Oradan şiire göz kırpar, felsefesini kuş gibi av olsun diye uçurur, canlı organizma varsayarak besler; mutlaka da öyledir. Boşluğundan seslenir bize: “*Şiirin geldiğini ayak sesinden anlarız. İvirla zıvırla dolu dünyada bu ses duyulmaz! Fizikte olduğunun aksine, şiirin ayak sesleri ancak boşlukta duyulabilir! Şiirin sesini ileten ortam boşluktur. Oysa, tıklım tıklımdır dünyamız, hınca hınç doludur.*” Dünyada gürültü alabildiğine yoğundur, yoğunluk gelip geçici olmadığı için beklemeye hiç mi hiç tahammülü yok çoğu insanın. Kendisine boşluk açmak zorunda oysa insan, yoksa yok olup gider. Yeryüzünde sesi duyulmaz. Duyulsa bile kalıcı olamaz. Boşluk, üretkendir. Tahrik edicidir. Şiiri çağıran tek şey boşluktur. Boşluğumuzda anlarınız yaşadığımızı. Açabildiğimiz boşluk

kadarızdır dünyada ve dünya dışında. Herkesin boşluğu kendisine ait olduğundan birbirimizin boşluğuna yerleşmemeye dikkat edelim. Zaten boşluk bir başkasını kabul etmez, yerleşmeye çalışan bir başkasında da görülür ki kendi dışına süpürür atar o tekinini.

★ **Şiir Aynasında Görünen Felsefe ve Lirizm:** Şiir, aynada yansımalar yaratır. Şiirin aynasında şüphenin yüzü hep vardır. Bilinmezlik ve sorgulayış kendisini görür. Sorgulayış ve şüphe felsefenin köşe taşlarıdır. Felsefeyi ateşleyen lirizm; şiirin coşkusu, ahengidir. Her şiirde vardır ve derinden hissedilirse lirizm güzel bir şeydir, şiiri hareketlendirir, şiire ivme katar. Ama yüzeysel lirizmle yapılmış şiir, çabuk tüketilir, arabeskleştirme tehlikesi vardır onda hep. Şiirde imgeler yardımıyla bir derinlik oluşturulursa ve bu dipte yapılacak hareketlendirici lirizmle şiirde güçlü bir dip akıntısı sağlanabilir.

★ **Sanat Sosyolojisi:** *Sanat Sosyolojisi* şiirin, öykünün, resmin, heykelin vesaire yapısını, işlevini, bu yapı ve işlevlere bağlı olarak meydana gelen değişimleri ve bunların sonucunda ortaya çıkan sanatın sorunlarını kendine özgü yol-yöntemlerle inceler. Toplum dokusu onun yaşam alanı. Yeni bir varlık göstergesi. *Sosyalleşmeyen sanat dalları*, sanat sayılmalı mıdır? Sanat dalları, sosyal kitlenin neresindedir? Duyulabiliyor mu sessizlik mıntıkasında *sosyal bulgu*? Duyuyorsanız orada sanatın bir dalı olan edebiyatta, diğer sanat davranışları da vardır.

Sosyal bulgusu olan sanat kırıntıları, tarih süzgecinden geçerek izini kazır zaman denen olguya. Yaşanan an'dır. An, geleceğin gıdası. Sanat dalları ise bu gıdayı alıp, toplumsal hafızasını besler. Toplum hafızasında kalıcı olan ya da kalıcılığa aday eser yani ürün, sosyalleşen sanat ürünüdür. *Sanat Sosyolojisi*'nin kabul ettiği deney serüveni burada başlar. Yokluğun uğraşısı olduğuna göre *sanat*; varsılığa ulaşma isteğidir! Bireyin kabasını alır, yontar, biçer, sağlıklı bir toplum yaratma idealini çağlar boyu sürdürür. Tabii ki, sanatsal kavgası vardır insanın! Toplum bilinci; onu görür ve kabullenir. Kabullemeyen, desteğini esirgeyen toplum ise sanattan uzaklaşır. Uzaklaştığı için de, *en azından edebi sosyolojinin inceleme alanına giremez.* İncelenmez, incelenmediğinde de o toplumun röntgeni çekilemez. Çekilmediği için de toplum karakteri belirlenemez. Karakteri belirsiz bir topluma hangi *sanat davranışıyla* yaklaşabiliriz ki!

Sanat Sosyolojisi'ni dönüştürüp, daha geniş bir kapsama yayarsak, hayata genelleştirebilirsek toplum olmaya dönüşür. Bu dönüşüm yeniliği beraberinde getirir ve insanı çoğaltabilir. Şiirdeki sözcük, kendi davranışını gözden geçirir, konumunu sorgular. Anlam birliğine varıp varmadığını, fazlalık ise orada durmanın bir anlamı olmadığını hatta pürüz yarattığını kendine itiraf eder. Resimdeki anlam nasıl ressamın hayal gücüyle kurduğu yokluğun *dışavurumuna* kuşku ile yaklaşıyorsa diğer yazınsal metinler de –en çok şiir– kuşkuyla dışavurumunu yaratır. Toplumun *dil rengine, dil bakışına* ve gelenek yaklaşımına özgü bir tarifini arar. O tarif ki sanatın yokluğu var etme kaygısıyla iç içe geçmiş. Birer fırça darbesi kadar her ifadenin canı. Her sanat, kendi mekânındadır ve sosyalleşerek ifadesini bulur tezi savunulabilir, pekâlâ.

Sosyalistlik damarın, sanatta *poetikaya* dönüşmesi de sosyolojinin ilgi alanı. Sanat dallarından biri olan edebiyat, insanın dünya şartlarına direnme yöntemidir aynı zamanda. İnsanı toplum ve doğa içinde belirgin kılar bu direnme. İnsanın sanata nasıl yaklaştığını bilim saptar ve yön verir. Sözlük anlamıyla *Olgü*; birtakım olayların dayandığı sebep veya bu

CEMAL SÜREYA'YA NAZİRE

yoksulların kışı uzun sürer üstadım
ve sevişmeleri çok kısa.

“keşke yalnız bunun için sevseydim seni”

sebeplerin yol açtığı sonuç, vakıa demektir... O zaman burada *sanat olgusundan* bahsedebiliriz yani yoklaşan yaşamın vardığı noktanın analizinden.

Sosyolojik travmalar geçiren insan, içini boşaltmak ve rahatlamak zorundadır. Rahatladığı oranda toplum da ferahlar. Sanat dallarının birer sosyoloji alanlarına sahip olması, *sanat mühendisliğine* soyunmuş nice insanın kaygısı olmalı mıdır? Evet! Çünkü sanat davranışlarını inceleme alanına almış bu gibi *sosyo-kültürel etkinlikler* bilinçlenmeyi artırır. Toplumsal kabul basitleşir, sanat dalları ve bu dallardan biri olan edebiyat tabana yayılır. Aynı zamanda sanat halka iner. Bir üstünlük alanı olmaktan çıkar halkın gözünde ve sadece bir kesimin daha çok da *bu kesim elit bir tabaka* olarak adlandırılmış birilerinin ilgi alanı olmaktan da çıkar. Bu da daha geniş bir inceleme yeri açılır demektir. İnceleme yerinin genişliği toplumda büyük bir kitlenin incelenmesi demektir.

Sanat insanı en saf olanı arar. *Özü arayıştır. Öz ise derindedir.* Derinleşen insan, ancak özüne varır. *Edebi sosyolog*, edebiyatın içindeki varlığın katıksız, saf olanını görür ve onu vurgular hem de defalarca. Okur anlamak için uğraşı göstermesini de savunur. *Sosyologun huzurunda durur sanat*; irdelenmek ve doğru olanı gösterip, söyleyebilmesi için...

★ Fırat'ın Eteğinde Mavi (-) ile Yeşil (+) Diyalogları:

+ Yeşil ve Mavi, doğadır. Mavi biterse doğa ölür; Yeşil, sarı bir ağrıya döner: --Damarlarında sarı kan taşır yaşayacağı ne var ne yoksa!

- Mavi'nin rüyası kutsal bir ayın gibi saf ve temiz; teninin meltem kokusu ruhunu emzirmesi anne şefkati Mavi'nin.

+ Mavi, görünmezliğin kuytusuna renk düşüren dişil bir rüzgâr kimine göre.

- Yeşil, kavurucu bir renk! Mavi onu emzirecek kardelen çiçeği heprenk!

+ Yeşil, Mavi'ye açılan görgü kapısı; açar diğer açılması gereken kapıları bir bir sevgisi.

- Hadi buyurun buradan yakın dergâh usulü niyazınızı diye fısıldar yeni yetme bir karanfile yeni bir bilge gibi hayat ve Yeşil.

+ Yeşil'in sesinden neden ürker peki Mavi?

- Oysa Mavi, saf bir kukumav kuşudur bilsin ki!

+ Yeşil, Mavi'nin kalp alevidir bilirim tabii ki!

- Mavi'nin kalbinden Yeşil'e bir kuş havalanır. Mavi'nin günü Yeşil'in bıraktığı hatıradır bilir mi ki?

+ Yeşil, mutludur. Gözleri Mavi'den kamaşır, içinin renksizliğini duyar mısın ?

- Sesimi rüzgârın ışığı götürsün Yeşil'e, sesimin kokusunda güneşin rengi de var nasılsa!

+ Ve yeşile bir kelebek konar kanatları oldukça mavi; hem de sarıyla iç içe yaşar bir başka Mavi.

devamı gelecek...

ÇÜRÜME ÜÇ GÜN SÜRER

Yavaş yavaş çürüdüm çılgın bir havza gibi
ya da dalından hiç koparılmamış
hiçbir dış sıcaklığına bürünmemiş meyve hissi
Bu cümleyi üç gün kurdum kafamda
Üç gün bu cümle ağzımda yürüdüm
Yazmaya yeni fırsat buldum / çünkü ıslandım
Ben ne çok kuruydum eskiden
Kurağın tahterevallisindeki tecrübeli çocuk
Sözlerim ıskalayınca sizin kulaklarınızı
(Ki bu insanlık dilinde dinlenmediğim anlamı taşır)
aldım kelimeleri zakkumlara yatırıp yazdım
İnanın size hiç kızmıyorum artık
(Ünlemlerim bu yüzden üflenince ünlem şeklindedir)
Cümlelerim de ben de peşinizi bıraktık

Çok mu boş konuşuyorum
Lütfen içinde umur geçen bir paragraf yazınız

Yayıldı ıslaklığım ve güneşimden uzağım
Halbuki ince parmaklarını rakısına damlatan
damlatışı ki en berrak söğüt dalından daha berrak
şairler tanıdım / onları şimdi daha iyi anladım
Onlar da dinlenmemiş gitmişler / sarhoşlara
Kurbağalara anlatmışlar çiçeklere anlatmışlar dudaklarını
Önceden tutulamaz bir iştahım vardı
Şimdi ne lokma atsam ağzıma aklıma çılgın havzalar geliyor
Suda intihar eden insanlar temiz gittiklerini sanırlar
Bilmezler ki ben buralarda hâlâ değişik sulardan atlıyorum
ya da koparılmamış hiç dalından
hiçbir salya mertebesine erişmemiş meyve hissi

Çok mu boş konuşuyorum
Lütfen içinde benim geçmediğim bir şey anlatınız

Yavaş yavaş çürüdüm çılgın bir havza gibi
Üç gün böyle gezdim bunu deyip gezdim
Üç gün sonra bu cümleyi
aldım ağzımın bahçesinden koparıp yedirdim kâğıda
Beni bıraksanız bir üç gün daha böyle gezerdim
Hatta ıslak çıplak suyundan utanmadan ve o çılgınlık
ve adını bilmediğim yiyecekleri dahi tatmadan
Önem duydum yıllardır ağızlardaki lastiklere
Ben hiçbir yere sıçrayamadım
Önem bir nevi kulak bombasıdır
Acaba ben kimin güm sesiyim
Ülkeler gezmek istiyorum artık havzalarımla
Harfler ülkelerdir / onların da dümencileri vardır
Ki harf kırıp dümen kırıp kendilerini doğrultmak için
Çürüme / üç gün / çılgın havza
Suyum çekilince avucumda kalanlar
Bazen gülüyorum inanın sizin yerinize de
Hem de nasıl gülmek
Bir kadının toplu saçları müdahalesiz birden açılıyor
Ben buna bakıp saatlerce sırtıyıyorum sanki

Çok mu boş konuşuyorum
Lütfen siz de konuşmayınız

SİYAH MİSKETLER: ÖYKÜLER VE ÇOCUKLAR ÇABUK BÜYÜTÜR...

Ertan ALP

“Çoğu kez edebiyat, hayattan daha çabuk büyütür.”

İskele güneşli bugün. Ünye'ye yaz gelir de denizin kokusunu şöyle iliklerine kadar hissetmeden olur mu? Havada, yaz kokusunun denizle birleşen sevinci. Ötede iskelenin hemen girişinde annesinin huzurlu eline sımsıkı sarılmış dondurma yiyen bir çiçek çocuk. Beride oturakta oturan orta yaşlı bir adamın ayakkabılarını boyamaya ve güneşten daha cilalı bir parlaklığa kavuşturmaya çalışan bir çiçek çocuk. Solgun biraz bakışları. Denizin yüzünde biriktirdiği tuz canlı kılmaya çalışsa da bakışlarını, karanlık ve yorgun yüzün fotoğrafını izliyorum. Ötede diğer çocuk usulca güneşi doyuruyor dondurmasının kokusuyla.

Yanıma çağırıyorum elleri boyanın siyahlığından kavruan çiçek çocuğu, adamın ayakkabılarını göz alıcı bir şekilde parlattıktan sonra. İskelenin diğer oturaklarında başka çocuklar ve gençler takılıyor gözüme. Kalplerini denizden huzur beklermiş gibi uzatmışlar denizin üstüne. Gözlerimi deviriyorum aniden, diplerine kadar boya dolmuş, beyazlığı giderek kaybolmuş tırnaklar.

-Boya bakalım küçük, çikolata renginde olsun.

İşini bir usta titizliğiyle yapmaya çalışırken çiçek çocuk, tepemde vahşi çığlıklar dürtüyor beni. Şair Abdülkadir Budak diyor ya hani “Şair odur ki, ağaçtan çok ağaç, kuştan çok kuş sözcüğünü sever.” diye, martıdan çok martı sözcüğüne âşık olduğumu bildiğim için dayanamıyorum martıların beni dürtmesine. Ayakkabılarım yavaş yavaş çikolata rengine dönmeye başlarken içimde bir yanardağ gibi biriktirdiğim o çığlıklar çıkıyor ağızdan:

-Kaç yaşındasın küçük?

-12 yaşındayım abi.

-Ayakkabı boyacılığı yapmak için yaşın küçük değil mi daha?

-Bilmem...!

-Neden çalışıyorsun peki?

-Babam kanser olduğu için çalışmıyor. Ben de yaz tatilinde çalışarak kazandığım parayı eve götürüyorum.

-Ya kışın?

-.....

Düğümleniyor sözcükler boğazımda. Uzakta annesinin eline sımsıkı sarılmış dondurmasını yemeye devam eden o çiçek çocuk ilişiyor gözüme başımı kaldırdığımda. Derin bir nefes alıyorum. Nerede bir dondurmayı güneşle paylaşmasının sevinci, nerede kanser siyahına boyanmış eller. Çiçek çocuk ayakkabımı iyice çikolata rengine getiredursun dalıp gitmişim bir an martıların çığlıklarına. Gözlerim gökyüzüne kilitlenmiş, martı çığlıklarına içimden kopup gelen dizeler cevap veriyor sanki. “Sevmeyeceksin aslında sözcükleri bu kadar!” diyorum, bu arada mırıldanıyorum çiçek çocuğun duymayacağı bir fısıltıyla. Acıtıyor bazen, çığlıklar bile dindirmiyor acısını sözcüklerin. Kuyruklu bir şiir geçiyor içimden uzaktaki çiçek çocuğu izlerken.

“Uyuşamayız, yollarımız ayrı;

Sen çiğercinin kedisi, ben sokak kedisi;

Senin yiyeceğin, kalaylı kaptā;

Benimki aslan ağzında;

Sen aşk rüyası görürsün, ben kemik.

Ama seninki de kolay değil, kardeşim;

Kolay değil hani,

Böyle kuyruk sallamak Tanrının günü.”

Nermi Uygur'un ifadesiyle söylersem çiğercinin kedisi ile sokak kedisi arasındaki yanardağ acı mı acı bir diyalektikle dile geliyor Orhan Veli'de. Son dizeyi mırıldanırken hafif tarazlı ses çikolata rengine büründüğünü söylüyor ayakkabılarımın. Bakıyorum ayakkabılarıma, ikisi de tam istediğim gibi çikolata renginde. “Ne kadar boyama ücreti?” diye soruyorum elleri kanser siyahı çiçek çocuğa. “Bir lira!” diye cevap veriyor. Küçükken bu iskeleye annem, babam ve kardeşimle gezmeye gelirken kardeşimle en büyük zevkimiz dondurmalarımızı alıp iskeleden denize bakarak balık saymaca oyunu oynamaktı. İskeleye varmadan önce dondurmacıdan alınan dondurmanın ücretini verirken babam, hep aynı cevap yankılanırdı kulaklarımda: “İki lira!” Bir liralık kardeşime bir liralık bana. Bir lira...

İskelenin yaz güneşiyle dolup taşıdığı o gün ayakkabılarımı boyayan çiçek çocuğa iki lira verdim. Önceden büyük bir onur sergileyerek almak istemese de iki lirayı almaya zar zor ikna ettim. Bir lira ayakkabı boyama ücreti diğer bir lira da dondurma parası. Dondurma alıp almadığımı bilmiyorum ama işini bitirip yanımdan yavaş adımlarla uzaklaştığında bir liranın tekini cebine koyduktan sonra diğerini elinde sımsıkı tuttuğunu biliyorum. Kansere ayrılmayan bir lira...

Çikolata renginde ayakkabılarımı ayaklarıma geçirdikten sonra tepemdeki vahşi çığlıkların sesi uyandırıyor öykümden beni. Ben martıları denizin sevgilisi zannedirdim hep. İri gagalarıyla üstümde dolaşırken hangi ‘kör’ balığı yakalayacağını hesap ederken o denizin kırbaç sesleri çoğalmaya başladı yavaştan. Deniz sesiyle ‘metal seslerini’ ayırt edemediğim sözcüklerimi düşünüyorum bazen. Kanayan yaralarımıza neden metal pansumanlar yaptığımızı anlam veremediğimi ayırt etmekte zorlandığım gibi.

İskele güneş doymaya devam ederken çıkıyorum sahneden. Şehrin gürültülü ve tozlu sokaklarından kurtarıp eteğimi nem ve yeni yıkanmış elbise kokan ara sokaklara vuruyorum kendimi. Denizin cıvıltısı çocukların cıvıltılarına karışırken, sek sek ip atlamaya, dokuz taş ve miskete doğru anıları zorlarken, farkında olmadan biriktirdikleri çocukluk anılarının resmini ben çiziyorum Çarşamba taşlı kaldırımlara. Yüreğime incir kokusu diken hafif meyilli sokaklardan geçerken siyah bir misket gelip yalıyor ayakkabılarımı. Siyah ayakkabılarım, siyah misket, elleri ve yüzü boyadan simsiyah olmuş kanser kokulu çocuk... Görüntüler çılgın martılar gibi delerken hayal evimi, küçük ve uzun parmaklı, siyah bir el uzanıyor miskete. Göz göze geliyoruz siyah misketin kaderini belirlemek için. İskeledeki güneş birden toprak sokakta misket oynayan çocukların misketlerinin içine vuruyor. Kanseri unutup, bir lira misketle beraber çocukluğun o sınır tanımaz güneşli kıyılarına vuruyor kendini. Kayboluyor yavaş yavaş hem siyah renkli misket hem de siyah renkli eller...

Dili kanser yorgunu o çiçek çocuğun arkasından şu çığlığı atıyorum ister istemez:

-Martılı gökyüzüne ekmek attığında vahşi çığlıklardan sakın korkma. Ekmeğin temiz olsun yeter!

Emin KAYA

ÖLÜM Kİ SOKAĞINDIR SENİN

Ölüm ki sokağındır senin
Her gün gidip geldiğim
Ağzının U sesine açılan suyum
Böyle akıp
ırmaklarına boşaldığım gecenin

Taş sunaklarda sana yok bekletilen istencim
Gövdeme dökündüğüm mum suyuyla
uzatıyorum geceyi
Gördüm ki gece
gördüm ki elçi
gördüm susanın ağzına örtüyüm
zar sayıyor avucuma mihnetin

Dönüşmem İncil'de anlatılan koyuna
Susamam kalbiyle kapımı arşınlayan sana
Gel
gel ki kahrımla söylediğim bu mezmur
Dilime tat versin
Gel ki dil döktüğüm bu sokak
senden bana yol bulsun

Rabia DEVECİ

MERYEM VE MERKEZ'İ

içim ihanetten kalma kendime kilitliyim mücade buyrunuz
münazaralar kızı meryem, erk düşmanı kısım-i kıyıseverler
ağızlarınız haklılığa ayarlı itiraz yok cinnetiniz var çok şükür
siz de insansınız merkez-çek kuvvetine nasıl dayancaktınız

meryem ayıp oluyor ama babanız severdiniz hakikat orda
duruyor. polis ise n'olur velayet davası değil bu kamudaki
kaydınızdır. babalar mı oğlun oldurmaz sade oğul babasız
nasıl? kızım sen nerende büyüttüdü bu retoriği sol erkek
gibiligin? erksizleşmeli meryem kimse kimsenin ötesi değil
nerde olursan ol ilaçlarını ihmal etme ihanetin tutabilir...

ki fail-i meçhuldür meşhur sende bende ne gezer
erk dediğin işe yarar kaş göz yarar kimde ise her
ben kendimdeyim meryem kıyıları süpürüyorum
linciniz muhteşemdi vakt'erede kulnuza yeniden

devlet ki biraz insana benzer salt benzetmez onu- kendine
nasıl sığdıracaksın bunca ezileni burası dünya koş meryem

-aloo merkez!...

Sulhi CEYLAN

VAH'LAR

Ah Didem
Sen de yanıldın
Bak bir erkeğin de cenazesini kaldırıyor aşk
Suya seccade
Acıya boyunduruk
Geceye yaşlar saçıyor

Bu şiir isyan dilindedir
Yüzümün yarısı
Diğer yarısı için uçurumdur

Bu altına kıvrıldığım taş
Bu terlediğim umutsuzluk
Bu da dörtlüğe düşmektir

Elimde
Ömrümden kısa fotoğraf
Karalar bağlamış gökkuşağı

M. Güner DEMİRAY

GECEDE AYILIR YILDIZLAR

Gece geliyor sözcükleri sırtlamış

Çocuksu gelincikler güz eşğinde suskun
Fosil bir çağın dağarcığı
Kevgir bir belleğin çengelinde asılı,
Bir sanrı değil gümüşün kirliliği yüzü
İşi havyar kesmek dönme dolaplarda
Anımsıyor hayal meyal imbiğin süzülen ışığı
Duruşu kekeme, elleri karanlıkta
Irmaksa ummana yaklaşıyor
Bırakmalı geceyi deltasına

Melami bir ses tırmanıyor doruklara

Biz kapıyı büyük açmıştık
İpten kuşak kuşanarak sersefil,
Ama o eski ses yanıldı gölgelerin duldasında
Çünkü yanlış tutkunun kör bir kuyusu gibiydi
Harı geçmiş bir serüvene çarpıp durdu ağır aksak
Acılar sağıp yürüdü sonra
Çıplak dağın çılgın kafesine,
Ve kanatların düşleri yolunmuştu

Yarayı yol çözüyor şafağın eğinde

Şimdi bir kül yığını tepегözün gecesini
Hangi koyakta nefes alırsa alsın
Eksiliyor dar günlerin kuşatmasında,
Zaman ki gebedir sıcak sevdalara
Yıldızlar ayıldı görün işte
Tepeler tan kapısında uyanıyor
Duru göğün solungacı olmuş menekşeler
Sabah treni yolda

Osman Serhat ERKEKLİ

110. Saldırmak mühimsemek demektir. Haksızlığa uğramış olsan bile umursamadığını göster. Ayrıca vicdanlarıyla baş başa bırakmak bir yoldur.

111. İnsanlar mide doldurmayı hatta kafa doldurmayı yaşamak sanıyorlar. Yaşamak daha ulvi bir şey olmalıydı. Bir tür inziva ve kafayı boşaltma.

112. Voltaire okumamışlar, Rousseau okumamışlar, hatta 1940 başlarında yayımlanan klasikleri okumamışlar, parti tutmayı ve bir başka partiye körü körüne karşı çıkmayı aydınlanmacı kültür sanıyorlar. Oysa bilinir ki çoğu Cizvit kolejlerinde yetişmiş Batılı aydınlar ve Araplar Türkleri sevmez. Türklerin Tanzimat'ı kabul edişlerinde de İslamiyet'i kabul edişlerinde de dayatma vardır. Türk yalnızdır.

113. Küçük cüsseli yaratıklar daha kısa sürede çiftleşirler diye bir önyargı vardı bende. İki sinek saatlerce istiflerini hiç bozmadılar bugün.

114. Kurban bayramında eski dostlardan Murat Karacan aradı, Ankara'dan. Eskiden Ordu'daydı. İrfan Yıldız'ın çevresindeki gençlerdendi. Oğün Kaymak'ın arkadaşıydı. İki şiir kitabı vardır. İkizleri olunca biraz uzak kaldı. Uzak kalmakta aslında hayır var. Murat bir ara sürpriz yaptı, Mahzun Doğan'ı verdi telefona, çok sevindim özlemişim.

115. 10 Ekim 2014 Yücel Kayıran'ın *Son Akşam Yemeği* adlı kitabı geldi. Kendini hemen okutan, oysa kalın bir eser. Otobiyografik şiirler ağırlıklı. Öteden beri çocukluğu ile ilgili bir alıp vermediği var. Bunların yoksulluk ve babanın erken yitimi olduğu anlaşılıyor. Felsefi şiirler de var; felsefi şiirlerde kendi öğretisi kapsamında başarıya ermiş; kuruluğa düşmemiş.

Eski kelimeler batmıyor, bazı şairlerde olduğu gibi süs değil; yedirilmiş. Dil devrimi Yücel Kayıran'a zarar vermemiş gibi.

Geçen yeniden düşündüm: ömrümün Fazıl Hüsni, Necatigil, Sedat Umran dahil 20 kitabından biri. İkinci Yeni yok mesela. Belki de kendinden menkul.

116

İnsanlar mal mülk edinme ihtimali ile karşı karşıya gelince ölümsüzlüğe dokunduklarını sanıyorlar, oysa tabut çivisidir o.

117

Zafer Acar'ın *Dil ve Edebiyat* dergisindeki (Eylül) zamana dair yazısı derinlikli ve metafizik tatlar taşıyordu. Uzun zamandır yeni dille gazeller yazdı Zafer Acar. *Kurşun* ve *Kalem* adlı son kitabını ise görmedim.

118

M. Zeki Gezici'nin *Kan Çiçekleri*'ni hatırladım. 70 başlarının efsane şiir kitaplarından idi. Ne güzeldi o yıllar.

TAKİ

dudaklar buluşmak içindir hayatla
sözler hazır olur buna ve akşam
pırıltılar içinde yıkanır

hüzün demler çocuk bir ayeti
sayfalarından koparır semaverin
kirpik hesabıyla başlanır
uzak bakışmalara

ortaçağ'dan gelen yorgun
atların kuyruk darbelerinden çıkıyor
kalbimizi gıdıklayan vızılı

hayallerin hamuru ekşi mayamız eksik
barok heykeller çatlasın ki çamurumuz bu
antik gözlerimiz var yedeğimizde

manolyalar var belki söz onlara yakışır
kız çocuklarına cehalet takarlar düğünlerinde

anneler kısıklırak utangaç ve korkulu
doluşurlar emekleyen gözleriyle
dili kılıç tutan babaların sözlerine

parmak uçlarına bulaşmamış bir oyundur ki
elleri nasır ekimi zamanında düğümlemiş
hüzün demler çocuk gelecek çok arızalı.

başkalarının sözleriyle besler adımlarını!

Hasan İLDİZ

BUGÜN GÜNLERDEN ACI

(Ermenek için)

Giselle Tavilson keman çalıyor perdede
Rüzgarın önünde yaprak
Ecelin önünde can
Karanlıklar boyu sürüklenmede...

"Aşk" diyor on sekiz yürek
Yaşama aşkı, insanca olmasa da
Yerin yüreğinde bir yerde
Giselle Tavilson keman çalıyor perdede.

Kapkara bir su mudur umudun sonu?
Kapkara bir eş,kapkara çocuklar
Kapkara bir ekmek kavgası ölüm
Yerin onlarca metre derinliğinde
Giselle Tavilson keman çalıyor perdede.

Boş yere beklemeyin ağıtçıları
Çoktan gitti alın terimiz çoktan
Bir yerlere...
Kalan posamızdır sadece
Kalan posamızdır toprağın yüreğinde
Eşimsen iyi bak çocuklarıma
Tabi ihmal etme kendini de
Giselle Tavilson keman çalıyor perdede.

Hızır İrfan ÖNDER

BİR TUTAM MUTLULUK

göğün gömleği parçalanmış
hazır kıta bekliyor dağlar
sonun başlangıcı için!..

akşamın rengi atmış
gözleri kızarmış ufkun
yokluğun yangın yeri!..

bir ömür yalnızlığa
bir tutam mutluluk
yeter mi hiç?..

İsmail Güney YILMAZ

BELKİ SEVMEDİ

uzaklaştık birbirimizden
birbirine sertçe çarpan
ufak taşlar misali.

ne yana düştün ki
seni oraya sorayım ben?

arındırılmış bir hasret,
yelkeninde eskimiş nefesle
ayarlı sohbetlerin son birkaç kulacında
bitap o baharı soruyor.

yeryüzünde ağırlı bir kış uyanıyor
uzanıyor bütün tembelliğim kaldırıma
ama geceleyin bir sokak lambası
karı en iyi izleyebileceğin yer değil midir?
ve oklar dışarıda geçirilecek
zehir zıkkım bir yarımı işaretlemişse
arşivlendiyse yani gri dosyalarda onca gam, şunca heves
biriktirilen bu tüm buhran,
tıpatıp birbirine benzeyecek demektir.
normal.

uyan...

ruh yanılması
sevme eksisiği
düş fazlası.

bir özlemek,
epey zamandır

yalnız dört harfinle sesleniyor.

gökyüzünde ağırlı bir kuş uyanıyor.

uyan...

uzaklaştık birbirimizden
birbirine sertçe çarpan
ufak taşlar misali.

usan.

Ufuk AKSOY

AYİN

0.

Çünkü sıklaştırılır vapur seferleri sen gülünce
Ben öteki kıyıma ayak basarım sinsi bir mevsim gibi ben
Şuramda serin bir avlu genişler ellerim gençleşir
Kimileri buna darbe der sevgilim
Kimileri bir Tarantino filmi

Sahilde yürür gibi seviyorum seni üstelik
Bu işin altında Amerika yok
Göğsümde yumuşatıp önüne bırakıyorum hayatı
Bıyık altından gülerken yaşadığımız yüzyıl
Günler kötü çevrilmiş Aragon şiiri

Çünkü gece ağır bir hayvan gibi iner taşraya
Ben sokaktan geçen herhangi birini hep kendim zannedirim
ben
Mayıdır uyuz tayların bakışlarında kıramp
Işığı ve toplumu kapat Gâlib ay büyüdü
Ben artık her şeyi velhâsıla indirgerim

1.

Velhâsıl efkarlı bir suyuz denize yeltenen
Çok şahin bir şahin kendini sürekli bizde paralar
Bu şehir bizi aklından atar o dağ bizi rahminden
Şu sıkıntı göğsümüzde kendi oluşunu eşeleyen aç tavuk!

Hiç bitmeyen bir akşamüstüdür şu yaşadığımız
Ne güzel ne uzun bir anlamamaksın kapı önlerinde
Kuştur avuçlarımda doyar senden bilirim
Kuştur avuçlarında doysun benden bil!

Yorgun bir rivâyettir adımın geçtiği her bap
Tüfeksiz ve köpeksiz bir merhabasın ormanıma
Bu şehir bizi aklından atsın o dağ bizi rahminden
Şu sıkıntı sabaha kadar yüzümüze sayıklayan Demir Kubuz

2.

Ki o gece boynun yanık bir bozkır yüreğim kavmine küs
Akla tilkiler düştü rengarenk ve birtakım
Say ki ışık huzmesiydik yavrucuğum güneşe erdik
Sanki hiç yoktuk epey yoktuk ve durmadan
Durmadan yığıldık ortamıza

-Onlar bir gül nasıl koparılır bilemediler
-Onlar vücutlarını bilememekte tekrarladılar

Böylece her gece illere vardık
Çatılara Yusuf düştü kupkuyu ve birtakım
Say ki ulu orta tasarlanan bir vedaydık yavrucuğum bu son
Sanki hep vardık epey vardık ve durmadan
Durmadan düştük sallanan vazoların yerine

-Onlar bir gül nasıl koparılır bilirler elbet
-Onlar vücutlarını elbet bilmekte tekrarlar

İÇİNDEKİLER
Cilt: 15 Sayı: 169 - 180
Ocak 2014 – Aralık 2014

(Ayrac içindeki rakamlar sayıyı, sonrakiler sayfayı gösterir.)

ABACI, Figen	: Psikanaliz ve Şiir İlişkisi (174) 2	AŞÇIOĞLU, Gülден	: Y'Ara (şiir) (169)11
	: Seferis ve Angelopoulos'ta Göç (178) 2	ATEŞ, Nihat	: Şam Çeliği (şiir) (169) 4
ABACI, Tahir	: Siyaset ve Şiir (1) (170) 2	AVŞAR, Sevil	: Samimiyetle, Masumiyetle, Hasretle (176)15
	: Siyaset ve Şiir (2) (171) 2		: Düşten Düşe (şiir) (178)16
	: Siyaset ve Şiir (3) (172) 2		: Haydi (179) 2
	: Siyaset ve Şiir (4) (173) 2		: Kaçınamazsın (şiir) (180) 1
	: Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Şiirde Yaptığı ve Yapamadığı (177) 2	AYDINLIK, Yalçın	: Mermer (şiir) (177)16
AÇIKGÖZ, Döndü	: Vuslat (şiir) (169) 9	AYDOSLU, Alican	: Beyaz Gül'e Ağıt (şiir) (175) 3
	: Haziran Büyüsü (şiir) (171)14	BAHTİYAR, Naci	: Belli Olsun (şiir) (171)15
	: Zühre Yıldızı (176)14		: Hiçliğin Tanımı (şiir) (174)15
AKCAN, Sinan	: Dua (şiir) (170)11		: Dilimi Dışime Sürtüyorum (şiir) (178)15
	: Urgan / Yürüyen Tabut (şiirler) (172) 1	BAKİ, Hayati	: Ömür Yaprakları, XX (şiir) (170) 1
	: Buğu Gideren Bir Rüya (şiir) (174)14	BAYKAL, Perihan	: Açık Siyah Bir Gül (şiir) (170)13
	: Soma'nın Faillerine Ağıt (şiir) (175)12		: Bağ Evinde Bir Akşamüstü (şiir) (178) 5
AKÇA, Fatih	: Karanlığa Övgü (şiir) (170) 5	BAYRAKÇEKEN, Onur	: Hasretin Dili (şiir) (169) 8
	: Leydi Mahşer (şiir) (172) 4		: Kuş Değilsen Uyu (şiir) (171)11
	: Kirazlanmak (şiir) (174)14		: Bu Senin Gidişin (şiir) (174) 5
	: Tekil Masal (şiir) (176) 5	BAYRAM, Dilek	: Nokta (şiir) (169)13
	: İçeride (şiir) (179)11		: İnkilem (şiir) (170)15
AKÇAKOCA, Murat	: Çook Yaşa Patya (şiir) (174)11		: İhtilal (şiir) (172)16
AKDAĞ, Adnan	: Günah Değil Bu Bir Ayrıptır (şiir) (177)11	BEDİR, Cemre	: İl. (şiir) (175) 5
		BEŞE, Alper	: Sirk (şiir) (179)14
AKSOY, Ufuk	: Ayın (şiir) (180)11		: Anoranza (şiir) (180)15
ALBAYRAK, Necati	: Otlardan Keyif (şiir) (169) 7		: Ta (şiir) (170) 9
	: Medet Kebikeç (şiir) (171) 7		: Oyalanma (şiir) (172) 5
	: Sancısına Toprağın (şiir) (173) 9		: Müptela (şiir) (174) 5
	: Kıvancım İşler (şiir) (175) 7		: Tağyir Tebdil İlga (şiir) (176)11
	: Hoppacık (şiir) (177)10		: Muamma (şiir) (179) 7
	: Lebdeğmez (şiir) (179)15	BETÜL, Zehra	: Kâğit Bebek (şiir) (176) 1
ALEMDAR, Hüseyin	: Yedi Tatmin (şiir) (170) 1	BOZAN, Yılmaz	: Laledemir (şiir) (169)10
	: Kanağrı (şiir) (172)16		: Şekerli Kansız Ayak (şiir) (171)10
	: Şiirtaşı (174) 8		: Alışkanlık (şiir) (173) 8
	: Şiir (şiir) (176) 1		: Göz Nakli (şiir) (175)11
	: Absinthe Çıkmazı (178)12		: Ayrac (şiir) (179)11
	: Yukarıda "Çocuk ve Allah" Var, Yukarıda Şiir! (179) 4	BUÇAK, C. Tanju	: Rüyalarından Kopan Dikiş (şiir) (170)13
ALGIN, Adnan	: Bazlama (şiir) (169) 5		: Zaman Sayacından Taşan Ayna (şiir) (172) 5
	: Yumuşak İ (şiir) (171)13		: Çim Zamanı (şiir) (174)16
	: Kabir (şiir) (173) 9		: Şairin Kadını (şiir) (176)13
	: Realite Düalite (177) 6		: Simbiyotik (şiir) (180) 4
	: Kime Ne! (şiir) (180) 5	BÜYÜKAŞIK, Utkun	: Çoğalan (şiir) (173)16
ALP, Ertan	: Atanamayan Mektuplar Postacısı (şiir) (170)15		: Buluşma (şiir) (178)11
	: Siyah Misketler: Öyküler ve Çocuklar Çabuk Büyütür... (180)8	CEYLAN, Sulhi	: Eksik Parça (şiir) (169) 6
ALPER, Yusuf	: Kırk Kilit (şiir) (169) 1		: Sukut-ı Hayâl (şiir) (171)11
	: Zaman (şiir) (173)16		: Rüzgârla Kaçan Yağmur (şiir) (173)11
	: Ateş (şiir) (179)16		: Seni Unuturum (şiir) (175)11
ALPTEKİN, Özer	: Yalnızlık Zilleri (şiir) (172)11		: Vah'lar (şiir) (180) 9
ALTINTAŞ, Altuğ	: Sinem (şiir) (169)11	CİNOZOĞLU, Hüseyin Avni	: Bir Trende Otuz Şair (176) 8
ALTUN, Özlem	: Red Green Blue (şiir) (175)14		: Bir Trende Otuz Şair (II) (177)12
ANGI, Suat Kemal	: Narkonostaljilepsi (şiir) (178)16	ÇAKICIOĞLU, Serdar	: Kamera (şiir) (171)15
APALAK, Şevket	: Bir Roman Çalışması (şiir) (174)14		: Anahtar (şiir) (178)13
	: Kalbime Çekilmiş Fotoğrafın (şiir) (176)11	ÇAKMAK, İdris	: Z Heykeli (şiir) (169)14
APAYDIN, Ece	: Camille Claudel İçin Rodin'e Yergi (şiir) (169) 5		: An Gelir Bir Ölgü (şiir) (172)11
	: Ziyafet (şiir) (177) 1		: Anam Kara (şiir) (176)12
APLAK, Örsan Gürkan	: Mayıs Hüzünlüsü (şiir) (176)10		: Kum (şiir) (179)14
ARAKLI, Serap Aslı	: Nisyan (şiir) (174) 1	ÇANKAYA, Ünsal	: Tek Kanatlı Kuş Üzerine Bir Okumadan Leylim Leylim'e Geçtiğimdeki Sızım (169)15
	: Kaygı (şiir) (176)16		: Sürgün Uçurumdur (şiir) (170) 9
			: Var Olmaya Romantik Bir Ölmeye İki Kişiyiz (şiir) (172)15
			: Durgun Gölün Uykusuzluğu (şiir) (175)16
			: Ayışığından Ninni (şiir) (177) 9
			: Unuturuz Uçmağı (şiir) (179) 2
		ÇELEBİ, İbrahim	: Ayna Emirleri (şiir) (175)14
		ÇELİK, Tuba Gülhan	: Pencerede Arzu (şiir) (179) 5
		ÇETİN, Ferda Balkaya	: Gidişler... (şiir) (176)13

ÇİFTÇİ, Halim	: Ey Sevgili (şiir)	(169) 7	ERİŞ, Seda	: Paraklit'in Gözleri (şiir)	(171) 5
	: Saklı (şiir)	(170)14		: "Bu Kitapta Sen Neredesin?"	
	: Gemiler Limanda Aşka			: Egemen Berköz Şiiri Üzerine	
	: Bağlanır (şiir)	(171)11		: Bir Yazı Denemesi	(173)12
DALGIN, Murat	: Bin Denizim Olursun (şiir)	(173) 7	ERKEKLİ, Osman Serhat	: Günlük	(169) 8
DEMİRAY, M. Güner	: Beatrice ve Belkıs (şiir)	(180) 5		: Günlük	(170)10
	: Kırılma Noktası (şiir)	(170)15		: Günlük	(171) 8
	: Boynu Bükük Serçe (şiir)	(173)13		: Günlük	(172)14
	: Dünya Gelini (şiir)	(174)13		: Günlük	(173) 8
	: Gölge İle Işığın Arasında (şiir)	(176)13		: Günlük	(175)10
	: Çağ Geçidi (şiir)	(178)13		: Günlük	(176)12
	: Gecede Ayılır Yıldızlar (şiir)	(180) 9		: Günlük	(177)10
DEMİRBAŞ, Soner	: Belirti (şiir)	(171) 6		: Günlük	(178)14
DEMİRTAŞ, Rasim	: Kent Meydanı (şiir)	(175)15		: Anne (şiir)	(179) 1
	: Kız Kulesi'nde (şiir)	(177)11		: Günlük	(180) 10
	: Kara Ekmek (şiir)	(178)13	EROĞLU, Burak	: Kemal'e Ağıt (şiir)	(175)13
	: Gazze'ye Yürüyüş (şir)	(180) 5	ERTEKİN, Gökhan	: Filiz Toprak (şiir)	(170) 7
DERVİŞOĞLU, İbrahim	: Tutuşmasız (şiir)	(175) 7		: Limon Rüzgârı (şiir)	(174)14
DEVELİ, Necla	: Post Mortem Acılar / Lenin'i			: Zehirlenme Sabahları (şiir)	(180) 4
	: Nasıl Öldürdüm? (şiir)	(171)13	FINDIKÇI, Metin	: Kırmızı Kelebek (şiir)	(169) 1
	: Kuş Kabuğu (şiir)	(175)14		: Taşa Masal (şiir)	(172) 1
DEVECİ, Rabia	: Meryem ve Merkez'i (şiir)	(180) 9		: Recm (şiir)	(178)16
DİLEK, Ezgi	: Gazel (şiir)	(170)16		: Taş Silindir (şiir)	(180) 3
DİNÇER, Erdiç	: Dem Sokağı (şiir)	(172)13	GENÇ, Ozan	: Amatör Ozanlar Şiir	
DİNLER, Göksel	: Mavi Portakal (şiir)	(171) 4		: Sergisinden İzlenimler	(169) 2
	: Ağacın Samimiyeti (şiir)	(173)13		: Yalanlamalar, Yan Anlamlar	
	: [Ruhlar Arası Yara Birimleri]			: ve Yanıtlar...	(170) 6
	: (şiir)	(170) 8		: Okur Aranıyor	(171) 6
DOĞAN, Altan	: Kaltı (şiir)	(169) 7		: Çarşıdan Aldım Bin Tane,	
	: Sıfır (şiir)	(174)16		: Eve Getirdim Bir Tane...	(172) 8
DOĞAN, Oresay Özgür	: Çağcıl Dokunuşlar (şiir)	(172)12		: İlk Şiir Kitabımı Nasıl	
	: Şiirsel Bir Değer İçin	(173)10		: Yayımladım?	(173) 4
	: Résilience (şiir)	(174) 7		: Genç Ozan, Yapmasın da	
	: Ev İçin Edebiyat veya			: Ne Yapsın?	(174) 6
	: Şiirsel Bir Depresyon	(175) 4		: İlk Romanımı Yazıyorum!	(175) 2
	: Öğrenilmiş Bir İyimserlikle			: Ozanların Akçalı İşlerine	
	: veya Sezgisel Kavrayışın...	(176) 4		: Dair	(176) 2
	: Anlam Ağrısı (şiir)	(177) 7		: Hastirge Dizgesi	(178) 6
	: Alandan Gelen Verilerle			: Yazınsal İlgiye Susamak mı	
	: Şiir İçin Sosyal Yakınlaşma	(179) 8		: Ya da Yazınsal Cadılardan	
	: Hayırhah Şeyler (şiir)	(180)16		: Kurtuluş Öyküm	(179) 6
DOĞRU, İsmail Cem	: Sarkaç (şiir)	(170)16		: Kitap Fuarından İzlenimler	(180) 2
	: Özet (şiir)	(173)15	GEREÇ, Sertaç	: Karşın Rapsodi (şiir)	(169) 4
	: Bir Buçuk (şiir)	(176) 3	GİRGİN, Mehmet	: Armut Kanı	(169)13
	: Bir Ankara Filmi (şiir)	(178) 5	GÖKSAL, Umut	: Kapı Çalması (şiir)	(172) 9
DOĞU, Pınar	: O Sis (şiir)	(172)15		: Terfi Eden Siyah (şiir)	(176)11
DURMUŞOĞLU, Umut	: Haller (şiir)	(170)12		: Çürüme Üç Gün Sürer (şiir)	(180) 7
DÜLÜLOĞLU, Mehmet Hakan	: Edimsel Basınç (şiir)	(169) 5	GÖKSU, Coşkan Tugay	: Göğü Kucaklama Töreni (şiir)	(169)14
	: Yükseklik Fobisi (şiir)	(171) 7		: Eski Bir Ölümüne Bir Eski Şiir	
DÜZGÜN, Öztekin	: Grekoromen Sohbetler (şiir)	(170) 5		: (şiir)	(175)14
	: Fotoğraftan Damlayan			: Kıyım (şiir)	(177) 9
	: Mürekkep (şiir)	(172)10	GÖL, Bekir	: Ölülerin Yüreklere (şiir)	(172)10
	: Tersinden Göç Girişimi (şiir)	(174) 7	GÜNBAL, Sevâl	: Gizci (şiir)	(177) 7
	: Demlik (şiir)	(176)12	GÜREL, Şenol	: İki Sıfır Yedi (şiir)	(178) 8
	: Şiir: Sakız / Yazı: Nedir Bu		GÜRĞAN, Niyazi Mete	: Camdan Güzellikler (şiir)	(172) 7
	: Hâl?	(177) 4	GÜZELDERE, Hakan	: Sabah Postası (şiir)	(179)15
	: Telefon (şiir)	(179)16	HAMAMCI, Engin	: Bugün Günlerden Acı (şiir)	(180)10
EKER, Necati	: Hay Uyku (şiir)	(173) 5	ILDIZ, Hasan	: Işık Hasreti (şiir)	(170) 7
ENCİ, Sema	: Yüzümdeki Resim (şiir)	(170)15	IŞIKER, Nihan	: Hazançelen (şiir)	(172)10
	: Devletler de Yanılır (şiir)	(172) 5		: İmançelen (şiir)	(174)12
	: Pencere ve Karşısı (şiir)	(174)13		: Güz Güveni (şiir)	(176)16
	: Yirmi İki (şiir)	(176) 7		: Mavi Güncellemesi (şiir)	(179)15
	: Bütün Güzel Adamlara ve			: Sonbahar Aşkına (şiir)	(180) 1
	: Aşk Olan Kadınlara (şiir)	(178) 9	İMRE, Eren	: Olasılıksız (şiir)	(176)12
	: Şekerli Şeyler ve Sonra		KAÇAR, Ozan	: Turgut (şiir)	(178) 8
	: İçin (şiir)	(180)16	KABAPALAMUT, Korkut	: Kelebek Dili XIII	(169) 6
ERÇELİK, Ersan	: "B Planına Geçiyoruz" (şiir)	(178) 4		: Kelebek Dili XIV: 27 Yeni	
ERGEN, Özgün	: Şiir İnsanı İçeriyor mu			: Aforizma	(170) 8
	: Ya da Şair-Üretim İlişkileri			: Hayalet (şiir)	(171) 1
	: Bağlamında Şiirin Konumu	(169)12		: Şen Günlük (I)	(173) 6
ERGUVAN, Arif	: Şoka Giren Sirenler (şiir)	(179)16		: Şen Günlük (II)	(174)10

	: Şen Günlük (III)	(175) 8	MİRÖN, Şahin	: Modern Kevgir (şiiir)	(171) 8
	: Şen Günlük (IV)	(176) 6		: Esaret (şiiir)	(173) 7
	: Şen Günlük (V)	(177) 8		: Tarifsiz (şiiir)	(175) 7
	: Şen Günlük (VI)	(178)10	NERGİZLİ, Bilal	: Yağıyor Ayşe Teyze (şiiir)	(169) 9
	: Şen Günlük (VII)	(179)10		: Nemfomani (şiiir)	(175) 5
KARACA, Mehmet	: Anne Sözlüğü (şiiir)	(169) 9		: Cemal Süreya'ya Nazire (şiiir)	(180) 7
	: Uçurumlar Tarihi (şiiir)	(171) 9	ODABAŞ, Volkan	: Nereye (şiiir)	(178)12
	: Çöl Çağırısı (şiiir)	(173) 9	OĞUZ, Cihan	: Facebook Şiiirleri XXXVII.	(171)16
	: Yılan Günlüğü (şiiir)	(175) 5		: Facebook Şiiirleri XL. (şiiir)	(173) 1
KARADENİZ, Sinan	: Kırık Tele, Soyut Fon (şiiir)	(171)16		: Elt, Acele, Yıldırım (şiiir)	(175)16
	: Gülünce (şiiir)	(177) 7		: Tek Harfli Çocuk (şiiir)	(178) 4
KARAKAYA, Abbas	: Mimar Sinan'ın Fırarı (şiiir)	(170) 5	OĞUZ, Mustafa	: Haydi (şiiir)	(173) 1
	: Ölüler de Dirilmelidir (şiiir)	(173) 8		: Özlem (şiiir)	(175)16
	: Bursa Üzerine (şiiir)	(175) 1		: İşimək (şiiir)	(177) 7
	: Bandırma Üzerine (şiiir)	(178) 9		: Hırsızlık Kokusu (şiiir)	(178) 4
KARAKAYA, Müştehir	: Karanlık Bir Noktada Dipsiz			: Kara Bayrak (şiiir)	(180) 3
	: Bir Rüya (şiiir)	(178)14	OLUKLU, İbrahim	: Kedi İnsandan Akıllıymış (şiiir)	(169)5
KARAKİRAZ, Erkan	: Eşikte Bekleyen Şimşegin (şiiir)	(175)12		: Yakup Şahan'ı Anlatmak	(171)10
KARAKUŞ, İsmail Can	: Berkin'e (şiiir)	(173) 9		: Atıyorlar Atıyorlar (şiiir)	(173) 1
KARAOĞLU, Mete	: Sergüdeş (şiiir)	(171) 8		: Yıldız'lı Bir Hürriyet	
KARATAŞ, Ömriye	: Gladyatör Güllüslü Sevgilim			: Mahallesi	(174)12
	(şiiir)	(179)15		: Tematik İncelemeler ve Bir	
KARAYAZI, Mahir	: Balkon (şiiir)	(177) 5		: İki Nokta	(175)12
KAVAS, Yaşar	: Çolak Kuşun Göç Yolu (şiiir)	(169)16		: Öğretmenler Günü (şiiir)	(176) 5
	: Zaman Hükümü (şiiir)	(171) 9		: Sokaktaki Sırt Çantalı	
	: Ya da Sergüzeşt (şiiir)	(173)11		: Çiçek (şiiir)	(177)15
	: Toprak ve İlhak (şiiir)	(178)11		: Dar Zamanlarda Sevmek (şiiir)	(179) 2
KAYA, Emin	: Kalbim Mülktür Kalana (şiiir)	(170) 5	ORSAY, Hüseyin	: Cam Kenarı (şiiir)	(171) 5
	: İç Konuşmalar (Şiiir)	(173)15		: Belki Aşk (şiiir)	(173)14
	: Göç Yolunda (şiiir)	(175)13	ORUÇ, İsa	: Kuş Ağı (şiiir)	(174)11
	: Bir İntihar Çeşitlemesi (şiiir)	(178) 8	ÖMER, Mine	: Aşk Uzun Yalnızlıklarla	
	: Ölüm ki Sokağıdır Senin			: Başlar (şiiir)	(172) 4
	(şiiir)	(180) 9		: Bereketli Balkonlar /	
KILIÇ, Beytullah	: Evren 6 Şiiir 8 Günde (şiiir)	(169) 8		: Silkelenmeli Balkonlar	
	: Ayakta Şiiir (şiiir)	(171) 7		: Karanlıklardan (şiiirler)	(178) 7
KILIÇ, Mustafa Ergin	: İzmir Kordon Bağı (şiiir)	(172)16	ÖNDER, Hızır İrfan	: Ölüm Yok Bize (şiiir)	(171)14
	: Çokgen (şiiir)	(174) 5		: Üçlemeler (şiiir)	(175)13
KOBYA, Kürşat	: Munfasıl (şiiir)	(171)16		: Ozan (şiiir)	(178) 9
KOCABAY, Pınar	: Gece ve Eksik Çehresi Güllün			: Bir Tutam Mutluluk (şiiir)	(180)11
	(şiiir)	(179)14	ÖNDERSEVER, Sezgin	: Düal (şiiir)	(177)15
KOCATÜRK, Özge	: Orijinal Pazar Malı (şiiir)	(170) 7	ÖZ, Musa	: Hevesli İnce Dere (şiiir)	(173)15
KONŞER, Nevzat	: Fesleğen Dili (şiiir)	(169) 5		: Şalvarı Sökük Kuşlar (şiiir)	(176)16
	: Hüznüm Ceplerime Sığmadı		ÖZDAMAR, H. Senday	: Dem (şiiir)	(178)12
	(şiiir)	(171)14	ÖZDAMAR, Seyhan	: Dört Ledün Çün veya Yaş	
	: Pamir (şiiir)	(173)11		: ve Aşk Teorimi (şiiir)	(171) 7
	: Beyaz Karanfil (şiiir)	(175)11		: Gözkapaklarım Akil Bal'ığ	
	: Zerre ve Çok (şiiir)	(178) 9		: ve Akhilleus Soyundandır	
	: Takı (şiiir)	(180)10		: Rüya (şiiir)	(173)16
KORKMAZ, Hüseyin	: Her Kişinin Öz Ağırısı Bir Şiiir,		ÖZGÜL, Damar Orhan	: Pervin (şiiir)	(174)16
	: Gözlerin! (şiiir)	(169)14		: Taksim (şiiir)	(169)11
	: Hiçbir Anı Üşümüyor (şiiir)	(171)11		: Soma (şiiir)	(176) 5
	: El Yapımı Adaya Dair (şiiir)	(173)15	ÖZEN, Tolga	: Yüzün (şiiir)	(172) 9
	: Kırık Gün Toplayıcısından			: Dağ Keçisi (şiiir)	(179)13
	: Notlar -3	(175) 6	ÖZER, Pelin	: Yer Değiştiren Işık (şiiir)	(175) 1
	: Siyah Gül (şiiir)	(178) 7		: Paris, Paris'te Oturmuyor (şiiir)	(179)3
	: Küçük Notlar -4	(180) 6	ÖZŞEKERLİ, Türker	: Hücum Edince Sevişiyoruz	
KÖSE, Hüseyin	: Unutkanlıktan Önce (şiiir)	(171) 1		(şiiir)	(169) 7
	: Aşkın Ayrılgınsa IV (şiiir)	(178) 1		: Ç'Oğul (şiiir)	(171) 4
KÖSE, Zeliha	: Derin Uyku (şiiir)	(170)14		: Parantezden Çingene (şiiir)	(173)13
KURT, Mehmet Mim	: Sessizliğin Gölgesi (şiiir)	(177)11	ÖZTEPE, Ozan	: Mendilim Oyallı Değil	(169) 9
KURTAR, Büşra	: Ank'siyete (şiiir)	(174) 1		: Sergei Poltavetz'in Önsözü	
küçük İSKENDER	: Orhan Veli'nin İlk Aşkı (şiiir)	(169) 1		(şiiir)	(171) 5
	: En Sevdığım Kelime			: Bir Haziran İkibinonüç (şiiir)	(175)11
	: Skandal (şiiir)	(177) 1		: Olay Yeri (şiiir)	(178) 7
KÜÇÜKOĞLU, Emre	: "Bir Galoş Anarşi"		PEKER, Hüseyin	: Alyattes (şiiir)	(178) 1
	: Şiiri (şiiir)	(170) 9	RAYMAN, Mehmet	: Taç Çevirme (şiiir)	(170)10
	: Gölgenin Akli (şiiir)	(176) 3		: Yakın (şiiir)	(172)10
KÜÇÜKYUMUK, Aysar	: Karınca (şiiir)	(170)11		: Kuşku (şiiir)	(174) 7
MERİÇ, Aydın	: Tek Minareli (şiiir)	(169)13		: Bir Başak Ekin (şiiir)	(178)15
MERT, Fatih	: Zamanın Güncesi (şiiir)	(178)13	SATILMIŞ, Özkan	: Yurt Yanığı (şiiir)	(179)14
METİNNAM, İhsan	: Sana Gelsem (şiiir)	(170)14			

ANORANZA

SAYIN, Baran Can	: Savaran (şiir)	(170)11
SELENGA, Cihannur	: Geri Dönüş (şiir)	(170)14
	: Göçükten Fırlayan (şiir)	(172) 5
	: Ot Kuşanmışlığı (şiir)	(174) 1
	: Akvaryumdan Geride Kalan (şiir)	(176)10
	: Kareler (şiir)	(178) 4
	: Tünel (şiir)	(180) 4
ŞAHAN, Halil	: 'Düş/Yaralı'nın İmge Yapısı	(171)12
ŞAHİN, İlkay	: Kırık Bacaklar Oyununa Yok Kişilik Bir Bilet (şiir)	(171) 9
ŞAHİN, Kâzım	: Geniş Paçalı Güvercinler (şiir)	(170)16
	: En Kısa Sözcüktür Ölüm (şiir)	(173)16
	: Yolculuk (şiir)	(177) 3
	: Bir Yerlerde Kalmak (şiir)	(180) 5
ŞAHİNTAŞ, Pınar	: Kız Kuşu (şiir)	(172)11
TAHTA, Ahmet	: Anne Kızlık Soyadı (şiir)	(169)14
	: Gizlemiş Gözyaşlarını Mendilinin İçine (şiir)	(174)15
	: Şair (şiir)	(175)13
TAN, Turgut	: Çiçek Toplamak Ne Güzel Şey (şiir)	(169)11
	: Anı - Günlük	(172)12
	: Renkli Hasretler ve... (şiir)	(176)11
TEMELCAN, Emre	: Favissa (şiir)	(169)10
TEMUR, Eylem	: Haiku Suare (şiir)	(173) 5
TEMURTAŞ, Şerif	: Seni Düşünürken (şiir)	(170)13
	: Mavi Bir Gecede (şiir)	(172)15
	: Kara Bir Gece (şiir)	(177)10
	: Eylül Yorgunluğu (şiir)	(179)11
TIĞ, İbrahim	: Mayıs Uykusu (şiir)	(179)13
TİRYAKİ, Ertuğrul	: Hanımeli (şiir)	(173) 9
	: Çarpıntı (şiir)	(175)16
	: Haikular (şiirler)	(179)16
TOPALOĞLU, Enver	: Tanrıların Aptes Aldığı Kan Kuyusu (şiir)	(169) 4
TOPRAK, Cemal	: Mavi (şiir)	(177) 7
	: Acemi (şiir)	(180) 5
TUNCER, Ata	: Dönüş Yolu (şiir)	(169)10
	: Gölgeme Prolog (şiir)	(171) 5
TUZCU, Mehmet Mümtaz	: Hempa (şiir)	(173) 1
	: Sen Gene Yel Kovala, Kav Didikle Sen Gene (şiir)	(179) 1
TÜRKOĞLU, Engin	: Sahi (şiir)	(178)11
ULU, Yücel	: Eski Gecenin Oniki Kapısı (şiir)	(180) 1
ÜNVER, Serdar	: Kutu (şiir)	(169)16
	: Deli Doğan (şiir)	(172) 1
	: Pata (şiir)	(178) 3
	: Dünya mı Güzel Ben mi Korkağım (şiir)	(180) 1
ÜNAL, Orçun	: Gelecek Yaraları (şiir)	(175)15
ÜZER, Şeyda	: Eti Zamana Bağlasın (şiir)	(170)11
	: Lütfen İtiniz (şiir)	(175) 3
YALMAN, Neslihan	: Şiire Engerek Büyüteci Tutmak	(172) 6
YAZICI, Halim	: İlk Harf (şiir)	(172) 1
	: İncir Kuşu - Toplu Şiirler Üstüne	(173)14
YENER, Eşref	: Eski Patlama (şiir)	(170) 9
	: Hamuş Kapısı (şiir)	(172)14
YETEROĞLU, Kırkor	: Şepikli Rüzgâr (şiir)	(175) 3
YILDIRIM, Ümit	: "Gönül Açılması" Şiirinde İnsanın Trajik Yalnızlığı	(179)12
YILDIZ, İrfan	: Şairin Göçü (şiir)	(171) 4
	: Taş Ölüler (şiir)	(173) 7
	: O Yağmurlar, O Ovalar (şiir)	(177) 5
	: Kokoş (şiir)	(179) 5
YILDIZ, Mim Yusuf	: Keşmekeş (şiir)	(171) 9
	: Şizofren Aynalar (şiir)	(173) 7
	: Kırmızıpantolonaskısı (şiir)	(175) 9

dokunur hüzne yağmur sonrası
bit pazarında fotoğraf
hayal çekmecesinden çıkan
karanlık/bir kişiliktir
ümit/coşkusunu yitirir gelgitte
susar çareye hekim
arabesk salık verilir
yaka olur ruha gerçeklik
geçmiş yalın ayaklı bir dua
yüzü kedere dönük
aç bırakılan arzuyu

-yalnızlığı iki hecedir
birinin boynu bükük

gelecek yanımızda taşınan
hapisli anılar filtresi
hürmet bekler mutluluk
yaşam arzulu gözlerle
bıyıkları terlememiş heyecan
çocuk ayaklarının altında
asılı duran gökyüzü/iç cepte
kıymetini bilmez avizelerin
avuçlarımıza kadupul bırakan
her yılda bir güzelleşen
vardıkça yaşımız ileri

-şimdiki zamana gizlenen
ve görünen baktıkça geri

08.10.2014

YILMAZ, Erol	: Çırağın Duası (şiir)	(171)13
	: Vurulmuş Ağustos (şiir)	(174)15
	: İşkence Gazeli (şiir)	(176)13
	: Modern Yalnızlıklar Çağı (şiir)	(178) 5
	: Veda Makamı (şiir)	(180) 5
YILMAZ, İsmail Güney	: Kompozisyon (şiir)	(169)10
	: Haddin Hesabı (şiir)	(172)13
	: Sis (şiir)	(174)15
	: Biat (şiir)	(176)10
	: Kan Deresi (şiir)	(178) 5
	: Belki Sevmedi (şiir)	(180)11
YILMAZ, Recep	: Prag'da (şiir)	(170)12
	: Bilirsin (şiir)	(172)11
	: Dilim Lal (şiir)	(174) 5
	: Ve Ötesi (şiir)	(177)16
	: Kümesinde Tavukları Kanlı Coğrafya (şiir)	(179) 9
YİRİK, Hakan	: Nar Tarifi (şiir)	(178) 8
YÖRGÜÇ, Berker	: Son Kare (şiir)	(170) 7
	: Ulak (şiir)	(174)16
	: Cephe (şiir)	(180) 4
YÜCEL, Onur	: Gece Yarası (şiir)	(173) 5
YÜNLÜEL, Reha	: Çıkmaz Gık Bandosu (şiir)	(169)16
	: Pansuman (şiir)	(171)16
ZORLU, Zafer	: Babaların Seyir Defteri (şiir)	(170) 4
	: Maaşımız Harflerden (şiir)	(172) 4

ŞEKERLİ ŞEYLER VE SONRA İÇİN

birinin ocakta çayı kalmıştır mutlaka
masada küllüğü. akşamın en güzel saatlerinde
dışarıda gökdelenlerin ve sokakların
iktidarlar kadar uzadığı belirsizlik
dışarı hep bir belirsizliğe açtır
mesela neyi söylesem olmayacaktır
neyi anlatsam olacak
çatıları öpen sabahlarca
incelikli ve üşüyen
en çok doğrular yırtılacaktır.
mecburiyet yıllar künyemiz
doğrudur kurtlanmış bir tarihe talip oluşumuz
ki mahremiyetin gömülüğü bundandır.

mesela bir kayıplıktır biraz
birinin günaydınına cevap bulamayışı
biri ben olmuşum ya da sen ne fark eder
alışmak beter bir yenilgidir.
biraz açınca camı güneş girer
biraz açınca ışık
biraz açınca ses
cinayetler ve hırsızlıklar kadar
kıpırdanışlar ve soluyuşlar
iyi kötü girer -olsun
kimsesizliktir bu biraz -bilmezler
bilmedikleri gibi sevdiğim
gözleri deccal bir yetimlik oluşunu
içimize bakışının
tomaların altındaki çocuğun.

yapraklardan tanıyorum mevsimleri
insanları ve zamanı, açlığından.
sonraya korkunç bir arzu
sonrayı tanımıyorum
bir kuş her gün gelip konsun balkonuma
her gün bir parça eklemek
nasıl seviniyorum -biraz çocukluktur
göğsüm çiçeğe durmuş kuşkusuz
yüzüm güneşe çevrilmiş şekerli bir keder
ara sıra avuçlayışım bundandır.
olsun sevinmeyecek gibi değil
birinin bir yerlerde gülümseyişi
bu ne güzel bir inanıştı sonraya
olsun.

3 Kasım 2014

HAYIRHAH ŞEYLER

/Ama her yerdeyiz her dilde.

Baykuş

Makasın tozunu aldı gururlu terziler.
Makasın yüzeyinde derin umurlar.
Uzman atıştırıcılar toplayıcılar avcılar
toprağa kök salanlar.

/Merhametli kargularımızla dağıldık
meydanlara. Kasvetli. Yazgı.

Her şey usulca. Sirenler Usulca.
Bir düşün intiharıyla. Çöpten yiyecek
toplayan insanların ülkesinde.
Usulca birlikte ayyuka.
Usulca. Yansımalara arınmış yaklaşma
o ölçülü şiirsel selfie. Yeni Becerikli
ve kötücül cümlelerin fay kırığında.
/Hepsi speculation diyor hepsinin kalfası.
Usulca. Derin uykusuyla
kuşkuyu taklit eden kukumav.

Lemur

Şeyler kendine konuşuyor.
Aklına yapışan ne varsa birbirine benzeyen.
Bu süslenmektir gecenin aynasına.
Bu yüzden buradasınız tanrınızın imgeler
avlusunda, kükreyen bir müfrezeyle birlikte
varlığa varlık katmak için. Ve.
Mekâna tutunarak. Ne kadar ay ışığısınız
ne kadar deniz. Av için. Uzmanlaşırken.
Onlar berideyken. Siz buradayken.
Ken Kenler ken iken. Olup bitenlerin
olacakları sizi meşgul ederken.
Bilirsiniz bu bölünen sessizliği.

Merkit

Küçük bir uzlaşma sorundur
özne ile nesne arasındaki kusurlu basiret.
Deneyimlendi anlamı berkiten içler acısı.

Es geçilmesin bu tahakküm şenliği.

Yayın Yönetmeni	: Ramis Dara	Katkı Payı	: 25 TL.
Produksiyon	: İhsan Üren, Z. Ersin Erdem, Yalçın Oğuz, Halim Çiftçi.	Posta Çeki ya da Banka hesabı:	Ramis Dara adına açılmış; 6025702 numaralı Posta Çeki hesabı ya da Yapı Kredi Bankası Mudanya şubesi (567) Hesap No: 72092839 IBAN: TR370006701000000072092839
Yayın Adresi	: Ömerbey Mah. Ş. K. Ahmet Sok. Fidan Apt. B. Blok. Kat: 2, D: 5 - MUDANYA	Baskı	: Akın Erim Matb. Hocalızade Cad. 7/27 Setbaşı – BURSA
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü	: Tülay Elal Muş (Barış Mah. Adalet Sok. Adaletkent Sitesi H Bl. D: 3 Nilüfer – BURSA)		
Yazışma Adresi	: PK 68 16361 Ulucami – BURSA		
Yayın Türü	: Yaygın süreli yayın. ISSN 1305 – 7685		
E- Posta	: akatalpa@hotmail.com		

Ocak 2000'de Bursa'da Ramis Dara, Melih Elal, Serdar Ünver, Ali Özcelebi ve arkadaşları tarafından kurulan şiir ve eleştiri ağırlıklı aylık edebiyat dergisi
Akatalpa (www.akatalpa.org), şair ve yazarlarının bağışladıkları telifler ve bazı şiir dostlarının sürekli katkısıyla yayımlanmaktadır.

